

بیانات معظم له در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام به مناسبت مبعث فرخنده ی پیامبر مکرم اسلام - 23 شهریور / 1383

بسم الله الرحمن الرحيم
عید شریف مبعث را که یکی از بزرگترین اعیاد اسلامی است، به همه ی امت بزرگ اسلامی و به ملت شریف ایران و به شما حضار محترم و میهمانان عزیز تبریک عرض می کنم.

تشکیل امت اسلامی با خصوصیات و مشخصه های منحصر به فرد آن، یکی از برکات این بعثت عظیم بود. امت اسلامی صرفاً این نیست که جمعیتی حول يك محور عقیدتی مجتمع شوند، بلکه امت اسلامی - آن چنان که پیامبر مکرم اسلام و تعالیم قرآن طراح و برنامه ریز آن بوده اند - مجموعه یی از انسانها هستند که از علم، اخلاق، حکمت، روابط صحیح و اجتماع برخوردار از عدالت بهره مندند و نتیجه ی همه ی اینها رسیدن انسان به اوج تکاملی است که استعداد آن را خداوند در او قرار داده است. امت اسلامی مظهر تربیت اسلامی است؛ و این را نبی مکرم اسلام در نامساعدترین شرایط از صفر آغاز کرد.

آن روزی که فریاد توحید، پس از لحظه ی باشکوه بعثت، از حنجره ی مبارک نبی مکرم اسلام بیرون آمد، دنیا - در همه ی اقطارش - دنیای کفر و ظلم و دنیای دوری از اخلاق و غوطه وری انسان در انواع مشکلات و مفاسد بود. این حرکت عظیم در زندگی پیغمبر به نحو معجزآسایی در ظرف سیزده سال انجام گرفت و پس از سیزده سال اولین نطفه ی بارور امت اسلامی در مدینه گذاشته شد. آنچه که می توانست این هسته ی مرکزی را به آنچه ما در قرن چهارم و پنجم هجری از امت اسلامی می دانیم، تبدیل کند، عبارت بود از ایمان روشن، تعالیم واضح و همه جانبه، عزم راسخ و جهاد مستمر؛ اینها بود که توانست آن جامعه ی کوچک چندهزار نفری مدینه را در سالهای اول هجرت به يك امت عظیم و مقتدر و عالم و عزیز و چشمه ی جوشان علم و حکمت برای دنیا در قرن چهارم و پنجم هجری تبدیل کند - که تاریخ این را برای ما شرح می دهد - بعد امت اسلامی در افت و خیزهای فراوان خود و در هر جا که از آن تعالیم غفلت کرد، دچار شکست و عقبروی شد. هر جا علم، اخلاق، روابط اجتماعی، اقتدار معنوی، عزت، وحدت و برتر از همه عدالت را نادیده گرفت، رشد آن متوقف شد و عقبگرد کرد و کار به جایی رسید که قدرتهای متجاوز و متعرض و طماع توانستند این امت را تکه پاره کنند، در مقابل هم به تضعیف قوای یکدیگر وادار کنند، بر آنها تسلط پیدا کنند و منابع آنها را بگیرند.

در دوران معاصر از دهها سال پیش به این طرف، به برکت همان تعالیم و بازگشت به آنها بیداری اسلامی آغاز شد و پرچم توحید بار دیگر به اهتزاز درآمد که اوج این حرکت، تشکیل نظام جمهوری اسلامی در این نقطه ی حساس از دنیای اسلام بود که باز آحاد مسلمانها احساس هویت و عزت کردند. امروز هم ما در مقابل همان تجربه یی قرار داریم که امت اسلامی در قرون شروع انحطاط و زوال، در مقابل آن قرار داشت. امروز هم علیه امت اسلام جنگی را آغاز کرده اند، تا این حرکت را در نطفه خفه کنند. امروز هم قدرتهای جهانخوار و مستکبر، با طمع بستن به منابع عظیم و ذخایر بی پایان طبیعی و انسانی دنیای اسلام - آن طور که خودشان صریحاً هم می گویند - جنگی را شروع کرده اند که پرچمهای این جنگ از سوی استکبار، پرچمهای مزورانه است؛ پرچم دمکراسی و پرچم آزادی است؛ اما باطن قضیه چیز دیگری است؛ باطن قضیه نابود کردن عنصر عزت امت اسلامی - یعنی اسلام - است؛ باطن قضیه از بین بردن کانون مقاومت است، تا هیچ مانعی در مقابل جهانخواران در این منطقه وجود نداشته باشد.

زمانی که ما ضعف نشان دادیم و کوتاهی کردیم، دشمن به همان اندازه پیشروی کرد. امروز جابه جای دنیای اسلام دچار مصیبت است. فلسطین دچار مصیبت است، عراق دچار مصیبت است، افغانستان دچار مصیبت است؛ بسیاری

از کشورهای اسلامی از سوی همین جهانخواران و مستکبران در معرض تهدیدند. ما با تمسک به اسلام می توانیم بر این ضعفها فائق بیاییم؛ می توانیم در مقابل دشمن بایستیم. امروز آن چیزی که دنیای اسلام به آن احتیاج مبرم دارد، عبارت است از وحدت کلمه؛ ملت‌های مسلمان دلشان پُر است از ظلم دشمنان اسلام و استکبار. ملت‌های مسلمان از مشاهده ی آنچه در عراق و در فلسطین و در افغانستان می گذرد، دلشان پر از غم و عقده و گلویشان پر از فریاد است؛ دولت‌های اسلامی باید از این نیروی متراکم استفاده کنند.

قدرت استکباری امریکا که شرارت محض است و امروز از همه ی انگشتان او در منطقه ی اسلامی شرارت می بارد، فقط در مقابل یک قدرت، کاری نمی تواند انجام دهد و آن، قدرت ملت‌هاست؛ تکیه به ملت‌ها، آگاه کردن ملت‌ها، متوجه کردن ملت‌ها به منافعشان، آنها را از ظلماتِ توهم‌های بیجا - اگر دچار آن هستند - خارج کردن و حقایق را به آنها نشان دادن، ملت‌ها را آماده ی مقاومت در مقابل استکبار می کند.

منطق استکبار، در هیچ جا، منطق گفتگو و مصالحه ی عادلانه نیست؛ همچنان که شما نمونه هایش را در دنیا مشاهده کرده اید. منطق استکبار، منطق زور، ترور و استفاده ی غیرعادلانه از قدرتی است که در اختیار دارد؛ لذا خود مروج تروریسم است. امروز امریکایی‌ها به نام مبارزه با تروریسم وارد کشورها می شوند و این جور ملت‌ها را زیر فشار می گذارند؛ آنها را بمباران می کنند و کودک و زن و پیرمرد و انسان‌های بی دفاع را از بین می برند؛ منطقشان این است که می خواهیم با تروریسم مبارزه کنیم! تروریسم یعنی چه؟ مگر غیر از این است که تروریسم یعنی این که کسی برای پیشبرد مقصد خود از نیروی زور غیرقانونی استفاده کند؟ آیا کاری که امریکا امروز در عراق می کند، غیر از این است؟! نفس حضور نیروهای نظامی امریکا در عراق، ظالمانه و مستکبرانه و متجاوزانه است. روزی نیست که خبر دهها کشته و زخمی - که گاهی هم بیشتر است - از شهرهای مختلف عراق به گوش نرسد. در قلب دنیای اسلام، فلسطین قرار دارد. نزدیک به شصت سال است که صهیونیستها با استفاده از زور و قدرت غیرقانونی خودشان، مردمان فلسطین را زیر فشار قرار داده اند. شما ملاحظه کنید در فلسطین چه می گذرد. دنیای اسلام به این مسائل عادت کرده است؟ زمامداران مسلمان به این مسائل عادت کرده اند که ببینند این جور زن، کودک، جوان، خانه و مزرعه به وسیله ی زور و قدرت نابود می شود؟ این معنایش چیست؟ مگر تروریسم غیر از این، چیز دیگری است؟ مروجان تروریسم، امروز به دروغ و نفاق پرچم مبارزه با تروریسم را در پیش گرفته اند و آن را بهانه قرار داده اند برای دخالت در کشورهای اسلامی.

امروز دنیای اسلام باید یکپارچه در مقابل تجاوز استکباری امریکا و متحدانش - هر جا و هرگونه و به هر شکلی - بایستد و بداند که جز ایستادگی برای رفع شر این شرارت مجسم - یعنی امریکا و استکبار - هیچ راه دیگری وجود ندارد و هیچ نرمش و هیچ کوتاه آمدنی و هیچ عقب نشینی یی اشتباهی سیری ناپذیر مستکبران را اشباع نمی کند. اینها جز به تسلط مطلق بر دنیای اسلام و بخصوص بر این منطقه ی خاورمیانه، به هیچ چیز دیگری قانع نیستند. این را هم باید بدانید که ملت‌ها می توانند بایستند، می توانند قدرتهای مجهز و مسلح را ناکام کنند، می توانند شمشیر بزان و خونریز آنها را گند کنند؛ همچنان که تجربه ی سالهای اخیر این را به ما نشان داده است و امروز تجربه ی فلسطین و تجربه ی عراق هم این را به ما نشان می دهد.

امریکایی‌ها در عراق تا زانو در گل فرو رفته اند؛ صهیونیستها در مقابل یک مشت فلسطینی تهی دست که هیچ چیز جز قدرت ایمان و میل به استقلال و میل به رد ظلم در اختیار ندارند، درمانده اند. صهیونیستها سالهاست که فلسطینی‌ها را می کوبند؛ اما نتوانسته اند مواضع آنها را تغییر دهند؛ شکست یک قدرت مسلح چیزی غیر از این نیست.

خداوند متعال روح و دل ملت مسلمان را در آغاز بعثت با رحمت، عنایت و با توجه خود آماده کرد برای ورود در این میدانهای دشوار؛ «هو الذی یصلی علیکم و ملائکتہ لیخرجکم من الظلمات الی النور و کان بالمؤمنین رحیماً». رحمت

الهی به مسلمانها و به مؤمنین به او و به بندگان او این است که اگر آنها دل از برخی دلبستگی های کوچک و ضعیف بکنند و در مقابل موج کفر و فساد و استکبار بایستند، خدای متعال به آنها کمک می کند؛ همچنان که کمک کرد. هیچ کس باور نمی کرد در قلب دنیای اسلام، آن جایی که از اطراف در زیر فشارهای امریکا و صهیونیسم بود، قدرت اسلام به صورت جمهوری اسلامی سربلند کند. این نهال غرس شد، رویید، ثمربخش و تناور شد و روزه روز به فضل پروردگار و به حول و قوه ی الهی و علی رغم دشمنان اسلام تناورتر و مستحکمتر خواهد شد؛ این تجربه ای است در پیش روی ما.

امیدواریم خداوند متعال به ما مسلمانها همت عنایت کند و ما را عزم و نیت راسخ ببخشد، تا بتوانیم در تجربه ی دشواری که امروز امت اسلامی با آن مواجه است، راهمان را گم نکنیم و این راه را با قوت و قدرت ادامه دهیم و ان شاءالله شاهد عزت و پیروزی اسلام باشیم. امیدواریم که خداوند به مردم مظلوم عراق، مردم مظلوم فلسطین، مردم مظلوم افغانستان و سایر ملت های اسلامی هم کمک کند و آنها را از شر شیاطین و اشرار نجات دهد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته